

atter har fremhævet under Forhandlingerne om denne. Det er ganske utvivlsomt, at naar Ministeriet vilde fravige den Bestemmelse, isølge hvilken et foreløbigt Normalbudget kun kan omfatte de ordinaire Udgifter, og desuagtet deri optog de extraordinaire, saa vilde Rigsraadet nok vide at drage Ministeriet til Ansvar for Brud paa Forfatningen i et af dens allervigtigste Punkter. Det forekommer mig ikke, at der er den fjerneste Grund for Forsamlingen til at antage, at den, ved at votere for det af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) stillede Forslag, skulde fritage Ministeriet for sin Pligt eller give det den allermindste Berettigelse til at fortolke Forfatningsloven anderledes end som af mig fremsat, ja! den er saa klar, at den slet ingen Fortolkning tilføder. Men hvad den ærede Rigsdagsmand ikke tog Hensyn til, det var, at naar det ordentlige Normalbudget kommer for, kan man maaskee deri indstille en anden Fordeling af Ordinairt og Extraordinairt, saa at den Bestemmelse, isølge hvilken de 900,000 Rb. skulde være extraordinaire for det næste Finantsaar, synes mig at have megen Betænkelse. Forøvrigt har jeg allerede fra Begyndelsen erklæret, at da Grundloven af 5te Juni 1849 dog ikke kan have tænkt sig et Tilfælde som det nærværende, vilde jeg ogsaa stemme for det af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds stillede Endringsforslag, hvori jeg, som sagt, ikke finder den allermindste Berettigelse til at afvige fra Grundlovens Bestemmelse med Hensyn til Inddelingen i ordinaire og extraordinare Udgifter, og da jeg saaledes er kommen til det samme Resultat, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds, skal jeg ikke gaae ind paa, hvad han iøvrigt har fremsat.

A. Sage: Da det dog altid har været Skik, at Folkethinget har vedtaget det, som Finantsudvalget bragte i Forslag, med mindre der fremkom Grunde derimod, synes det mig, at det vilde være en Beshynderlighed, om det ærede Thing ikke opretholdt det Forslag, Finantsudvalgets Fleertal i nærværende Tilfælde her har gjort, eftersom der, saavidt jeg har kunnet forstaae, mod dette Forslag ikke er fremkom-

men nogen egentlig Indvending, som har det Allermindste at betyde. Forslaget er naturligvis viis fremkommet under Omstændigheder, som gjøre, at det er, hvad man kalder, noget sværende, men de andre Herrers Forslag er ikke bedre, og de kunne ikke sige os, hvorfor vi skulde frasalde det, vi have foreslaaet. Det er udviklet af flere ærede Talere, at Fleertallets Forslag dog indeholdt nogen Garantie, om man vil kalde det saaledes, mod hvad der muligvis ellers kunde skee; det er af min ærede Nabo (Monrad) udviklet, hvorfor vi med Hensyn til de 900,000 Rb. have tilføiet „extraordinairt“, og jeg kan ikke see, at hvad herom er anført er blevet svækket ved, hvad der derimod er fremkommet. Man vil see, at der tillige er foreslaaet, at Udtællingen af denne Sum ikke skeer førend til Forsaldstiden, og efterhaanden som Tilskud behøves, hvilket har sin Grund deri, at vi have fundet, at vore Penge, naar de gif over i den sælles Kasse, ikke indbragte nogen Rente, som var værd at tale om. Jeg kan derfor ikke troe, at det ærede Thing vil forlade det Forslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal, men, da ingen Anden har gjort noget Forslag, som er bedre og ialfald ikke anført Grunde derimod, som have Noget at betyde, vil understøtte Fleertallet, der har overveiet dette Forhold saa godt, som det var muligt. Udvalgets Fleertals Forslag falder forøvrigt saa væsentligt sammen med Forslaget af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at jeg slet ikke kan troe, at det vil være vanskeligt for ham at tiltræde Fleertallets Forslag og frasalde sit eget.

Monrad: Dersom man vilde vedtage det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin), saa vilde jeg hellere tiltræde, at man aldeles undlader at optage nogen Bestemmelse om den her forhandlede Sag i Finantsloven, thi en saadan Bestemmelse, som den af ham foreslaaede, vilde være aldeles betydningsløs, idet den kun vilde være en Gjentagelse af, hvad der jo allerede grundlovsmæssig er sagt; det vilde være det Samme, som man i Finantsloven vilde sige, at vi forpligte os til at betale Renten af vor Gjæld. Saadanne almin-